

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

28. OBJAVA

3. avgust (kolovoz) 2017

ZEMLJA I MJESEC

»Biće potresa«

Postoji još jako puno događanja u prirodi u velikom i u malom bez razjašnjenju o kojima znanost o prirodi još tapka u mraku. U to spadaju na primjer magnetizam sjevernog pola, polarno svjetlo, munja, stvaranje oblaka, komete i zvijezde repatice. Nadalje stvaranje kristala, uzroci plime i oseke, sila teža i mnoge druge pojave.

U to se ubrajaju i događanja u zemlji, jači potres i povremeni potresi, čija snaga često u nekoliko sekundi promjeni izgled našeg okoliša. U velike promjene u prirodi također spada stvaranje novih bregova, lavine zemlje i blata kao i često tonjenje cijelih planina i otoka kao i izbijanje dima i vatre iz zemljine unutrašnjosti kroz vulkane.

Ovdje je potrebno pobliže pojasniti samo biće potresa i njegove duhovne uzroke. Potrebno je najprije utvrditi da potres ne predstavlja neku svoju vlastitu pojavu nego je potres posljedica nastalih sudara zemaljskih ploča na nekoj točki zemljane lopte. Ova djelovanja se događaju na slijedeći način:

Duboko u unutrašnjosti bića zemlje nalaze se stomačni organi od telura kao pra-organi. Pri tome se kroz sve dijelove zemlje tjera bezbrojna vojska jednom posrnulih duhova, kojima je dodijeljen jedan odgovarajući rok za njihovo ponovno oživljavanje. Ukoliko je na zemlji jedna klasa ljudi koj se previše veže za tjelesno i materijalno, njihovi duhovi nakon smrti bivaju protjerani nazad u dubinu zemlje i tamo ostaju vezani dok ne steknu poniznost. Ukoliko to traje dugo tada se jedna takva točka u unutrašnjosti zemlje neprestano prepunjava i ovi duhovi počinju da se u svom zlu i gramzljivosti potiskuju i pale. Pri tome se događa da pojedini duhovi koji još nisu bili rođeni u zemaljskom tijelu, počinju također da se bude iz svoga mira. Oni razbijaju svoje tamnice i zbijaju se u svojoj pomahnitalosti u jedan moćni vatreni stup i napadaju na druge duhove kako bi ih uništili. Pri tome se također još više pale i duhovi koji su ponovno vraćeni nazad, budući da misle, jedna ovakva vatra bi mogla biti paklena vatra i kazna Božja i raspiruju tada gnjev protiv svega Božanskog kako bi to uništili.

U ovom položaju biva poslan jedan u miru pripremljeni anđel, koji otvara jednu od brana spremnika podzemnih voda i usmjerava vodu na točke na kojima buja gnjev. Dolaženjem mirnih duša vode na jedno takvo mjesto one istovremeno nastupaju razdraženo iz njihovih laganih čahura, pale se vatrom mira i nastupaju kontra crvenog zla. Voda se pri tome pretvara u paru i kroz visoki tlak stvara snažne udare. Sve ono što se u tom momentu nalazi na tom mjestu biva dobro protreseno i bačeno jedno preko drugoga.

Jedan takav poremećaj u zemlji ima duhovni uzrok. Promjene u zemlji općenito nazvane kao „potres“ nisu ništa drugo nego djelovanja vode koja provaljuje kroz mali otvor na brani a uzrokovane su manjim pomicanjem slojeva zemlje. Pri tome ponovno nastaju novi procjepi koji se često protežu iz dubine zemljine jezgre do površine zemlje. U ovim pukotinama se dobrohotni duhovi ujedinjuju s duhovima vode i pripremaju se za daljnju duhovnu izobrazbu od strane anđela. Duhovi koji ponovno padnu ostaju i vraćaju se natrag u baru punu gliba.

Što se tiče udara iz zemlje koji nastaju zbog takozvanih naknadnih potresa oni su posljedica povratnog udara vodenog duha i njegovih pratioca.

Zbog toga je zemlja i bila stvorena da nosi u svojoj unutrašnjosti jedan pali naraštaj duhova koji će se ponovno podići u jedan slobodni i vječni život uz Boga!

Dodatak:

Uz prethodno napomenute procjepe i široke naprsline u zemlji postoje također i usahline od izvora, bunari kao i prostori sa kojih se povuklo more ili jezero. A tada prije nego što nastane snažni potres svi duhovi se sakupe u velikom crvenilu. Ovakvo skupljanje daje prirodnim osjećajima ljudi slijedeću pojavu:

Kroz spajanje minerala s vodom dolazi do kemijskog raspada, koje se označava kao previranje. Pri tome se razvijaju različiti plinovi koji sebi traže izlaz. Ukoliko se oni počnu skupljati u nekom postojećem praznom prostoru, tada malo po malo u tom prostoru raste napetost, a pri tome na površini zemlje se pojavljuje krasta. Ova krasta počinje dobivati pukotine koje se kod daljnjeg dizanja pretvaraju u rascjepe i ponore.

Kada se na ovaj način, u podzemlju skupljeni plinovi, probiju kroz male pukotine do većeg spremnika podzemne vode, oni tada često razvlače površinu zemlje tako jako da uspostave kontakt s vodenim tokovima na zemlji. Nakon toga kraste na površini zemlje nabubre još više pri čemu mnogi izvori presuše. Također se i more koje je spojeno s podzemnim vodama počne povlačiti sa svojih obala kada se dogodi ovo odvajanje od izvora uslijed djelovanja visokog tlaka plinova.

Kada se ovo ujedno promatra našim očima kao prirodna pojava, ali u stvarnosti to se ne događa tako. Budući da je to jedno divlje tjeranje nakupljenih duša, koje bivaju još dremljive istjerane iz svog mira. Tada jedan anđeo mira, koji je poslan tamo, koji u unutrašnjosti zemlje otvara velike rezervoare s vodom tako da voda teče kanalima i nosi duše koje se sjaje u svojoj smrtonosnoj ljutini. Duhovi mira koji su skriveni u vodi traže još samo ljutitu bandu za udruživanje. Kada ovako uloženi trud mirnih duhova

vode ostane bez rezultata, anđeo snažno probode i osujeti zlu nakanu bijesnih duhova: ovo mjesto biva od njega sve više i više obuhvaćeno i sa velikom snagom on ih razbije u sitne dijelove u kojima zbijeni žive još nerođeni duhovi.

Ovakvo oslobođeni duhovi vatre pale miljama široko sakupljene duhove mira, u prirodnom pogledu a to znači stvaranje vodene pare. U tom trenutku se paljenje može prepoznati kao jedan jači potres.

Posljedice koje ovakvo paljenje ima su svakom poznate. One se pri tome ne pojavljuju jako često, ono do čega može jedno ovakvo potpuno razaranje zemlje dovesti su na zemlji postojeća ispusna mjesta jarosti koja su izgradili duhovi pakla, uz pomoć trajne vodene pare koja izlazi na ovim užarenim mjestima. I kada dođe do gomilanja plinova tada se oni odvođe kao dim kroz jedan dimnjak bez velikog uništavanja okoliša. To je svrha postojanja bića vulkana, to jest u duhovnom odvođenju gnjevnih bjesova pakla u unutrašnjost tijela zemlje.

Ovi vulkani imaju mnogo tisuća kanala i ždrijela, i slični su spletu korijena jednog velikog

drveta. Tamo gdje ne stižu ovi vulkanski kanali najčešće se događa već spomenuto izdizanje zemlje zbog skupljenih duhova. Kako bi se ipak spriječilo jako razaranje jedan drugi anđeo napravi otvore u nizinama, kao i u mnogim planinskim pukotinama. Kroz ove otvore preko zemljine površine struje napolje nezapaljeni gasovi kao snažni vjetrovi i oluje.

Takva strujanje se događaju svakodnevno kod pada ili porasta barometarskog tlaka i mogu se sveobuhvatno promatrati. Ukoliko tlak pada dolazi u nutrini zemlje do gomilanja pare, pri tome se nakupine pare u zemlji podižu i ulaze u lakše slojeve zraka. Budući da istovremeno tlak zraka u barometru pada ova para ulazi u zračne stupove koji postaju sve lakši. Tada si slobodni duhovi („plinovi“) stvore odgovarajuća izlazna vrata i počnu sve više i više izlaziti napolje. Pri tome dolazi do smanjivanja nakupina u zemlji a zemljine kraste se vraćaju u njihov prvobitni položaj i barometarski tlak se počne istom brzinom penjati jer stupci zraka ponovno postaju teži.

Ovakvi duhovi koji su postali slobodni iz zemljine unutrašnjosti spajaju se sa onim duhovima koji dolaze iz slobodne sfere iz etera. Oni se međusobno privlače i spajaju se na takozvani elektromagnetni način ili još bolje nazvan kao „prirodno ljubavni način“. Oni tada zajedno padaju uobičajeno kao kiša, tuča ili snijeg na zemlju kako bi ju stvorili plodnom. Kod tuče uobičajeno postoje još uvijek zli ne prerađeni duhovi koji razrjeđuju slobodne duhove vode. Pri tome oni ne mogu a da ne uništavaju, oni se uz pomoć duhova vode oblikuju kao zrnca leda i kroz njihovu ljutnju ohlade, te kao takva bivaju bačeni na zemlju. Zbog ovog uzroka je oluja s tučom jedna od najžešćih od svih postojećih oluja. Ovo također pokazuje da se od olujnih kružnih i linijskih oblaka koji se pod utjecajem snažnih slobodnih duhova skupljaju oblaci kao nakupine zla. Ovi zli duhovi se jačaju kroz jedno neželjeno glasanje i buku; kroz munje i gromove. Oni koji

stignu do zemlje bivaju prihvaćeni od smekšane materije na tlu i ponovno se mirni duhovi odvajaju iz klupka u kojima su bili čvrsto stegnuti.

Dokle god mirna vojska duhova prema Božjoj volji nije previše aktivna, „nevrijeme i razaranje“ će se sve snažnije paliti u svojoj slobodi i moguće je da uništi zemlju. Ove prirodne pojave se u budućnosti ne trebate jako bojati, jer je sve što se pri tome događa usklađeno s Božjim redom ljubavi i služi velikom djelu izbavljenja duhova iz materije.

Jakob Lorber: Tajne Prirode – Zemlja i Mjesec (str. 11, 13)